VII Czwartek Wielkanocy

Tekst Ewangelii (*J* 17,20-26): To powiedział Jezus, a podniósłszy oczy ku niebu, rzekł: «Nie tylko za nimi proszę, ale i za tymi, którzy dzięki ich słowu będą wierzyć we Mnie; aby wszyscy stanowili jedno, jak Ty, Ojcze, we Mnie, a Ja w Tobie, aby i oni stanowili w Nas jedno, aby świat uwierzył, żeś Ty Mnie posłał. I także chwałę, którą Mi dałeś, przekazałem im, aby stanowili jedno, tak jak My jedno stanowimy. Ja w nich, a Ty we Mnie! Oby się tak zespolili w jedno, aby świat poznał, żeś Ty Mnie posłał i żeś Ty ich umiłował tak, jak Mnie umiłowałeś.

Ojcze, chcę, aby także ci, których Mi dałeś, byli ze Mną tam, gdzie Ja jestem, aby widzieli chwałę moją, którą Mi dałeś, bo umiłowałeś Mnie przed założeniem świata. Ojcze sprawiedliwy! Świat Ciebie nie poznał, lecz Ja Ciebie poznałem i oni poznali, żeś Ty Mnie posłał. Objawiłem im Twoje imię i nadal będę objawiał, aby miłość, którą Ty Mnie umiłowałeś, w nich była i Ja w nich».

«Nie tylko za nimi prosz?, ale i za tymi, którzy (...) b?d? wierzy? we Mnie»

P. Joaquim PETIT Llimona, L.C.
(Barcelona, Hiszpania)

Dzisiejsza Ewangelia zawiera solidny fundament zaufania: «Nie tylko za nimi proszę, ale i za tymi, którzy (...) będą wierzyć we Mnie» (J 17:20). To Serce Jezusa, w bliskości ze swoimi, otwiera przed nimi niewyczerpane skarby miłości. Chce wzmocnić ich serca zasmucone powiewem pożegnania, którym tchną słowa i gesty Mistrza podczas Ostatniej Wieczerzy. To niezawodna modlitwa Jezusa, która wznosi się za nimi ku Ojcu. Ile pewności i siły znajdą w tej modlitwie później w swej apostolskiej misji! Wśród wszystkich trudności i niebezpieczeństw z jakimi się stykali, ta modlitwa będzie im towarzyszyć i będzie źródłem siły i odwagi, by dawali świadectwo o swej wierze poświęcając swoje życie.

Kontemplacja tej rzeczywistości, tej modlitwy Jezusa za swoich uczniów, musi dotrzeć także do naszego życia. «Nie tylko za nimi proszę, ale i za tymi, którzy (...) będą wierzyć we Mnie». Te słowa rozbrzmiewają przez wieki i docierają, z taką samą intensywnością z jaką zostały wypowiedziane do serca wszystkich i każdego z wierzących.

We wspomnieniach ostatniej wizyty Św. Jana Pawła II w Hiszpanii, odnajdziemy w słowach Papieża echo modlitwy Jezusa do swoich uczniów: «Z otwartymi ramionami noszę was wszystkich w sercu — powiedział papież do ponad miliona osób. Wspomnienie tych dni będzie modlitwą z prośbą o pokój w braterskiej koegzystencji, wsparty chrześcijańską nadzieją, która nie zawodzi». I dużo wcześniej, inny papież wystosował apel, który pomimo wieków dociera i do naszych serc: «Nie ma chorego, który zostałby

pozbawiony zwycięstwa krzyża, ani nikogo, komu nie pomogłaby modlitwa Chrystusa. Bo jeśli pomogła tym, którzy uczyli się z Nim, o ile więcej korzystna będzie dla tych, którzy stają się Nim?» (Św. Leon Wielki).